

КАЛИНКА

Малка е Калинка,
Малка, но добричка,
Вечеръ тя саминка
Тихичко се моли:

— Дай ми, Боже мили,
Сладко да заспивамъ;
Дай ми умъ и сили,
Дай ми чиста мисъль.

А на татка давай
Здраве, да ни храни,
И го насърдчавай
Всъки ден въ живота.

И на мама мила,
Кротка и обична,
Боже, дай закрила,
Дай и дни благатни.

Батя Пенко, Боже,
Направи послушень,
Направи да може
Въ кѫщи да е миренъ.

Божичко добричкий,
Бабка Ти обичай;
О, закриляй всички
Въ татковата кѫща...

Вечеръ тъй си шепне
Малката Калинка
И душа и крепне
Отъ Божата обичь.

Бога, кой обича
Весель е въ живота,
Радость му се стича
И добро намира.

Аленъ Макъ

